

Met het hart op de tong praat presentatrice en entertainer Marijke Helwegen (60) in het tv-programma 'De Kist' over het leven, de dood, en haar strijd tegen dierenleed en vooroordelen. Niettemin associeert menigeen haar vooral met cosmetische ingrepen, die naar eigen zeggen 'puur zakelijk' van aard waren. 'Miss Facelift' zelf is er helemaal klaar mee. "Waarom moet het steeds weer over die cosmetische chirurgie gaan?!"

'Doornroosje' Helwegen is niet bang voor de dood

Op haar 44^e leerde Marijke de vader van Robert Schoemaker kennen. Hij was destijds eigenaar van een kliniek. Marijke ging de PR doen voor zijn bedrijf, het inmiddels failliete Medisch Centrum Scheveningen. In die hoedanigheid doorbrak PR-dame Marijke zestien jaar geleden het taboe rondom cosmetische chirurgie door een ooglidcorrectie, borstvergroting en een facelift te laten doen. Iets wat geprikkeld bestrijdt de glamourkoningin met verve nog één keer de vooroordelen omtrent haar handelen: "Het was puur zakelijk; de kliniek huurde mij in om de PR te doen. Je kunt geen presentaties over plastische chirurgie geven als je geen ervaringsdeskundige bent. Het had dus niets met ontevredenheid over mijn uiterlijk te maken. Dat zijn vooroordelen; ik vond mezelf er prima uitzien, en dat vind ik nog steeds. Overigens ben ik echt geen uitzondering; bijna alle BN'ers hebben ooit iets laten doen. En als je ergens last van hebt – of het nu rotte tanden of overhangende oogleden zijn – dan doe je daar tegenwoordig toch wat aan?"

Preekstoel

Dat is dan uit de lucht. Over op zaken die Marijke in het leven écht belangrijk vindt, zoals elkaar in je waarde laten en geen vooroordelen koesteren. "Die vooroordelen van mensen over mij vond ik echt een kruis, dramatisch. Sinds ik met mijn PR-werk ben gestopt, kan ik die meningen ook beter achter me laten. Overigens wil ik nog groeien in het omgaan met mensen, zodat ik ze bijvoorbeeld die vooroordelen gun, begrijp je? Ik vind het verder belangrijk dat we ons realiseren dat we op deze wereld samenleven met een ander ras: de dieren. Ik draag dan ook geen bont

en eet geen vlees."

Een heus kruispunt in haar leven noemt Marijke het feit dat ze onlangs de preekstoel van de rooms-katholieke Sint-Victor-kerk van Obdam beklom. Een ingehuurd publiciteitsvrouw voor cosmetische chirurgie die in de kerk gaat spreken – een grotere tegenstelling kun je volgens Marijke niet bedenken. Het onderwerp laat zich raden: vooroordelen. Het leven van de presentatrice en entertainer heeft ook dieptepunten gekend, zoals het overlijden van 'meneer Hörchner', een dominee van 92 jaar. "Hij was totaal anders dan ik, maar we hadden diep

'Al stink je en zit je onder de zweren, dat maakt voor God niks uit'

respect voor elkaar. We waren soulmates. Sinds zijn overlijden ben ik op de goede weg wat betreft mijn geloof, en dat groeit alleen maar; ik lees meer uit de Bijbel en merk dat ik het echt nodig heb." Over op de goede weg zijn gesproken: totdat ze het niet meer leuk vond, leende Marijke haar stem aan navigatiesystemen; een kwestie van even downloaden, en Marijke leidde je met Limburgs accent door bergen en door dalen. Maar wie of wat houdt háár eigenlijk op de rechte weg? "Mijn geloof en meneer Hörchner. Ik ben dagelijks bezig met gebed en de oefening van berouw."

Snuif

Zéér gedreven en gedisciplineerd, zo karakteriseert Marijke zichzelf. "Ik wilde altijd al iets bereiken en ergens bekend mee worden; dat is me gelukt met de PR

voor de cosmetische chirurgie. En als ik bij een bedrijf binnen wil komen, dan ga ik eropaf. Best knap dat dit meestal succes heeft, omdat ik maar een heel gewone secretaresseopleiding heb. Dat zoeken naar erkenning is denk ik een rode draad geweest in mijn leven; het preken wordt wat dat betreft een eindstation, denk ik." Voor dat andere eindstation, de dood, is Marijke totaal niet bang. Dit bleek ook wel uit het feit dat zij als deelnemer aan *De Kist* in de doods-kist wilde gaan liggen. "De dood hoort net zo goed bij het leven als het leven bij de dood. Waarom ik niet bang ben? Vermoedelijk omdat ik weet, of hoop, waar ik naartoe ga. Nee, ik weet dat niet zeker. U wel?"

Marijke hoopt dat er na haar nog veel meer mensen zullen opstaan die zich inzetten voor het lot van de dieren. "Die schaa-pjes in een vrachtwagen, hun snuit door die rekken – ik kan me daar ongelóóflijk woedend over maken." En hoe wil ze graag herinnerd worden? "Als iemand die zichzelf was, een doornroosje, een tijger. Ik omzeil geen barricades; ik ga eropaf en houd me niet in, ik zeg wat ik denk, ook al vindt niet iedereen dat leuk." Met Doornroosje-achtige allure wil de entertainer begraven worden: haar kist moet een glazen deksel krijgen. Maar alleen om waardig afscheid te nemen van nabestaanden, niet om mooi bij God te verschijnen. "Al stink je en zit je onder de zweren, dat maakt voor God niks uit."

TV Dinsdagavond, Nederland 2

TEKST: Wilfred Hermans
BEELD: ANP

